

Јуче, данас – сутра у Шестој

СВЕТИ САВА 2018.

Приредба поводом школске славе Свети Сава одржана је 27.01.2018. године у свечаној сали наше школе. Овогодишњи домаћин славе био је господин Миодраг Митровић, бивши ученик наше школе и председник Скупштине удружења бивших ученика. У присуству свештеника обављено је традиционално резање славског колача. Директор је поздравио госте и дао реч министру енергетике и рударства Александру Антићу. Министар је поздравио све присутне и посебно се обратио ученицима и поручио им да вредно раде и уче јер је то једини прави пут у животу. Након што је министар одржао говор почео је културно-уметнички програм посвећен Светом Сави.

У нашој школи одржана је акција Светосавље на делу, група ученика и наставника посетила је житеље дома за стара лица и однела им скромне поклоне прикупљене претходног дана у добротворној акцији. Погледали смо кратак филм који су забележили приликом посете. Наставница историје Драгана Мишић говорила је Светосавску беседу препуну најлепших хуманистичких порука.

Хор је извео песме *Креће се лађа француска*, прву песму Мокрањчевих *Приморских напјева* и Светосавску химну.

Група девојака: Ана, Милица и Тамара отпевале су етно песму *Во наше село малово*, а Виолета Шевић отпевала нам је *Где си било јаре моје*. Владислава и Михајло извели су песму *Милешевски анђели*.

Марко Цанић одсвирао је на клавиру *Прелид у цис молу*.

Истакли су се и сјајни рецитатори: Марија, Љубица, Душанка, Богдан, Милица и Андрија.

Програм су водиле ученице трећег пет Драгана Огњевић и Дара Павловић.

На овој дивној приредби можемо захвалити како ученицима тако и професоркама Тамари Кречковић, Весни Чолаковић и Душки Кисин.

Припремила: Драгана Огњевић III5

СВЕТОСАВСКИ ДАНИ НА ДЕЛУ

Светосавски дани на делу је акција ученика наше школе уочи дана када обележавамо школску славу Свети Сава. Ове године изабрали смо да нашу пажњу посветимо Удружењу пензионера градске општине Звездара у Улици Трајка Стаменковића бр.15 на Лиону. Током кратког дружења уживали смо слушајући звуке гитаре и прелепих песама које су рецитовали ђаци наше гимназије. Ђаци и пензионисана лица су осим поклона разменили и савете. У топлој атмосфери научили смо да у друштву обратимо пажњу на стара лица која мудре поруке упућују млађим генерацијама, а то су да будемо добри и солидарни људи. Ученици наше школе из свих разреда који похађају верску наставу и грађанско васпитање били су са нама као и представници Ученичког парламента. Они су позвали чланове удружења да буди гости на свечаној приредби у нашој школи на Дан Светог Саве. Али о атмосфери за време дружења највише ће рећи слике.

Приредила: Оливера Јеринић IIIБ

СУСРЕТ НЕКАДАШЊИХ УЧЕНИКА СА САДАШЊИМ

У четвртак, 7.12.2017. године, у Свечаној сали Шесте гимназије, одржано је предавање под називом „Некадашњи ученици-садашњим“. Идеја је била да се некадашњи ученици ове школе који су сад на студијама, или су их завршили, обратe садашњим, како би им пренели, свако са свог факултета, своја искуства, препоруке, савете и сл.о избору факултета, припремама за пријемни испит, пријемном, условима студирања, трошковима, могућности покривања студијских трошкова радом за време студија, стипендијама, итд, и свим осталим информацијама за које ученици покажу интересовање.

Позвани су првенствено матуранти, али и други ученици који су желели да чују. Некадашњи ученици су свесрдно подржали иницијативу и одзив је био одличан, а био би и већи да су им обавезе дозволиле. Известан број ученика студира у иностранству, па смо се договорили да у једном случају, буде послан видео прилог на тему, а у другом текст.

Овог пута, били су присутни студенти са следећих факултета:

- 1) Учитељски-Урош Симић (који је, да истакнемо, скоро завршио, и то као студент генерације),
- 2) Правни-Петар Митровић и Игор Огњеновић,
- 3) ЕТФ-Љиљана Поповић,
- 4) Факултет безбедности-Алексеј Пурић,
- 5) Академија примењених уметности-Јелена Везмар,
- 6) Математички-Дејана Тодоровић,
- 7) Машински-Андреја Рајковић,
- 8) Војна академија-Вукојица Живановић,
- 9) Богословски-Немања Машановић,
- 10) Технолошко-металуршки-Ивана Павловић,
- 11) Факултет политичких наука-Лука Матовић,
- 12) Универзитет Бокони у Милану-Алекса Стевановић

Видео прилог је са студија политичке економије у Паризу послао Марко Чеперковић, а текст Исидора Толић, која је завршила Филолошки факултет у Београду и тренутно је на пост-дипломским студијама у Санкт Петербургу у Русији. Поменути су и Еразмус Мундус мастер из Еволуционе биологије, који је завршио Владимир Бајић, тренутно на докторским студијама на Макс Планк Институту за Еволуциону антропологију (прошли семестар био на Упсала универзитету, Лудвиг Максимилијан, Универзитету у Минхену, Харварду и Монпељеу), Мастер медицинске информатике у Аустрији-Стефан Михајловић, итд. Милица Кузмановић која је завршила ЕТФ и због обавеза није могла да присуствује предложила је да у школи направи са својим колегама презентацију овог факултета за заинтересоване матуранте.

Бивши ученици су са садашњим попричали о искуствима. Било је лепо видети све те младе људе који успешно корачају у живот, а своје прве кораке направили су управо овде у Шестој.

Студенти су ради да наставе овакву сарадњу, и да дођу поново кад буде потребно, а и ученици подржавају наставак оваквих окупљања и да буде заступљено још више факултета, односно студента којима се могу обратити.

Припремила: Наставница веронауке Јелена Петрановић

ПОРТРЕТ ПРОФЕСОРА ИЗ МЛАДОСТИ

Интервју са професорком математике Лидијом Кечкић

1 . Где сте одрасли?

Рођена сам и одрасла у Ковину.

2 . Чега сте волели највише да се играте као девојчица?

Као девојчица највише сам волела да се играм луткама. Шила сам им одећу од крпица, правила намештај од кутијица, јер оно куповно није довољно занимљиво ... Са другарицама и братом волела сам да играм: „Не љути се човече”, „На слово, на слово”, „Занимљиве географије”, „Монопол”, „Школице”...

3 . Да ли сте имали неки хоби као тинејџерка?

Везла сам гоблене као тинејџерка.

4 . Шта сте радили у слободно време?

У слободно време сам волела да читам, возим бицикл, а имала сам и руже испред куће које сам волела да одржавам.

5 . Која је Ваша најлепша успомена из детињства?

Најлепша успомена из детињства су ми празници проведени са породицом. Њих се увек радо сећам. То ми је и данас веома битно.

6 . Ко је био Ваш узор?

Нисам имала идоле и узоре, али рецимо да је професор математике оставио јак утисак на мене. Идеја ми је била да и ја постанем профа математике, да се вратим у гимназију коју сам завршила, и да исправим оно што ми се није свиђало у средњошколским данима.

7 . Какав сте ђак били?

Била сам вуковац и у основној и у средњој школи.

8 . Да ли имате неки хоби данас?

Хоби који ме је потпуно опчинио је декупаж. Тиме сам почела да се бавим прошлог фебруара, и дивна је релаксација. Такође, волим да читам.

9 . Коју сте музику слушали?

Као тинејџер сам слушала рок и поп музику 80-их и 90-их, баладице, што стране, што домаће, затим РнБ, па чак и техно неко кратко време. Углавном и данас слушам страну музику, али то ме не спречава да одем на концерт Рибље чорбе, Црвене јабуке или Прљавог казалишта. Генерално, волим музику! Између осталог, зато сам уписала математику, јер музика савршено иде уз задатке!

10 . На шта сте највише поносни у свом животу?

Највише сам поносна на своју дечицу, ћерку Дуњу и сина Уроша! Они су ми највећи понос, срећа и богатство!

Припремила: Тамара Загорац III4

ПОРТРЕТ ПРОФЕСОРА ИЗ МЛАДОСТИ – проф. немачког Светлана Златановић

1. Одакле потиче Ваша љубав према немачком?

Пошто волим ред у свом свакодневном животу , јавила се љубав јер је у односу на друге, немачки јако уређен језик.

2. Коју музику сте слушали и да ли се Ваш укус кроз године променио?

Што се укуса тиче он се није мењао од тинејџерских дана, слушала сам и слушам групе као што су Ramonnes, Doors-и, Metallica као и Џенис Џоплин.

3. Омиљена књига и зашто?

“Чаробни брег”, Томаса Мана. Само дело и симболика у њему су феноменални.

4. Омиљени филм?

Последњи Мохиканац, савршен склоп музике и слике.

5. Какве су Вам радне навике у тинејџерским данима биле?

Устајала бих рано, трудила сам се да што пре завршим кућне обавезе и школске, али нисам била штребер.

6. Да ли Вам је у школи, поред немачког, још неки предмет био нарочито драг?

Да, хемија. Највише због професорке, дан - данас имам добро знање из тог предмета. Била је ужасно строга, оличење доброг професора, доследног у својој строгости.

7. Најдража успомена из детињства?

Када сам добила пса у шестом разреду

8. Ко Вам је био узор и да ли се он кроз године променио?

Узор ми је био и јесте отац. Обожавала сам његову смиреност и умереност у свему, сваким даном се трудим да будем таква.

9. Како би сте у три речи описали себе из тинејџерских дана?

Знатижељна, уредна, својеглава.

10. Имате ли поруку за нас и наше вршњаке?

Ти си оно што мислиш, мисли позитивно.

Припремио: Димитрије Милић III6

ОД КИНЕ ДО СРБИЈЕ

Интервју са Фенг Јие, професорком кинеског језика у Шестој београдској гимназији. Већ пар година наша Школа је носилац пројекта приближавања Кине, њене културе и њеног језика Србији, њеним грађанима и ученицима. Поводом тога разговарали смо са професорком кинеског језика Фенг Јие.

1. Када сте дошли у Србију и који је био разлог вашег доласка?

Живела сам у Пекингу и студирала, овде сам дошла зато што сам хтела да учим децу и тинејџере кинески, дошла сам у септембру прошле године.

2. Да ли постоји нешто у Србији што вас подсећа на Кину?

Људи, сви су дружељубиви, расположени, комуникативни, што ме много подсећа на моје пријатеље и родитеље. Дешавало се да када ми треба помоћ око нечега, понуде ми помоћ чак и људи које не познајем. У комшилуку имам дивне људе којима могу да се обратим.

3. На шта сте се тешко навикли када сте дошли овде?

Најтеже ми је било да се навикнем на језик, ни сада не разумем скоро ништа што моји ученици причају што ми отежава предавања. Трудим се да научим српски али ми је тешко јер користите два писма која никако не могу да запамтим.

4. Колико су млади у Србији заинтересовани за учење кинеског?

Врло, направљен је пројекат у сарадњи Министарстава образовања Србије и Кине, програм се спроводи у око 70 школа, сваки професор кинеског има најмање 50 ученика, неки од мојих колега имају чак и преко 100 ученика.

5. Да ли сте стекли нове пријатеље у Србији?

Да, наравно. Дружим се са осталим професорима из програма, причамо о часовима, ученицима, предавањима, али и о темама које нису везане за школу.

6. Шта Вам највише недостаје из Кине?

Можда храна, волим српску храну али не могу да је једем сваки дан. Верујем да када би неко одавде отишао у Кину, да би му се кинеска храна допала али би му врло брзо недостајао укус српске кухиње.

7. Да ли Вам пријатељи из Кине долазе у посету?

Наравно! Али не само из Кине, имам другарицу која студира у Русији, долазила је неколико пута да ме посети. Мислим да је Београд предивно туристичко место и често предложим људима које познајем да дођу да обиђу град невезано за мене.

8. Који део Београда им најрадије покажете када дођу?

Дефинитивно Калемегдан, најлепши залазак сунца је код Победника.

9. Коју књигу неког кинеског писца бисте препоручили?

Предивна прича о истоку Азије, зове се „Пут на исток“.

10. Да ли имате неку поруку за младе у Србији?

Учите језике, они могу много да вам помогну у будућности и у животу и око запошљавања, могу да вам отворе многа врата, преко језика можете да упознате доста људи, а кинески ће, убеђена сам, постати језик будућности.

ОД СРБИЈЕ ДО ИТАЛИЈЕ

Ове године дошло је до мале промене у саставу одељења IIIБ. Кад кажем мале, мислим мале за нас.

Наша другарица Јана Пажин отишла је у Италију на једну школску годину као ученица на размени, а из Италије је дошла наша нова другарица, Асја

Карери. За њих то засигурно није била мала промена, јер су потпуно промениле своје окружење. У детаље тих промена увешће нас њих две из својих перспектива.

Јана Пажин

Јана је слетела у градић Гравина у Пуљи, око 50км југозападно од Барија. Каже да јој је већ прва промена била долазак из Београда, главног града Србије, у насеље које има око 45000 становника.

Наравно, са променом места становања долазе и неизбежне промене навика и обичаја, породицу и пријатеље и да не спомињемо. Сваки дан се упознавала са новим стварима, толико малим да их ни не примећујемо у својим навикама, од намештања кревета, облачења, излажења, а тек храна... од пица, лазања, много врста сирева и поврћа у различитим сезонама.

У почетку, под утицајем еуфорије, видела је само најлепше особине ствари. У школу се креће средином месеца, а завршава се раније него код нас... али се у школу иде и суботом. Школски уџбеници су лепши и већи од наших на први поглед, али садржај им је исти, само су књиге скупље.

Сваки ученик се, наравно, жали на своје професоре. Мислимо да од наших горе не може, али, сад кад је видела да је тако свуда, Јана каже да и тамо има страшних професора, чак и горих него наших и да дугује својим професорима загрљај. Ми смо навикли да, када се нисмо добро спремили за неко одговарање или контролни, побегнемо са тог часа како бисмо у замену за лошу оцену добили један неоправдани, али у Италији то није опција. Код њих је могуће само одсуство са првог часа или цели дан, а по години је дозвољено само двадесет изостанака.

Религија је јако битан део њиховог живота. Њена породица иде на јутарњу мису сваке недеље, али су испоштовали Јанину одлуку да она не присуствује.

Сам град јој се допада зато што је мали и није бучан. Највише јој се допада мост Понте ди Гравина, испод ког се некад пружала речица, а са њега се лепо виде куће и главна катедрала, а поред тога има и зеленила.

Ипак, ма колико јој се тамо допадало, Јана је захвална што се родила у Србији и има моменат, а под утицајем носталгије, кад би да се врати кући .

Ово искуство препоручује свима који би да се пронађу, схвате себе и постану бољи и искуснији људи и науче нешто о свету и другој култури.

Asia Carreri

Са друге стране је Асја, која долази из Калабрије, која је јужније од града у ком је Јана. Асији су најчуднији били први дани са њеном новом породицом. Притом не мисли ништа лоше, штавише, управо супротно – каже да су урадили све да се она навикне на нов начин живота и ново окружење, као и на њих саме, јер, ипак су они њена нова породица у месецима што долазе. У томе су и успели. Каже да јој је “мама” фантастична.

Ради све што може да јој живот учини лепшим и лагоднијим, почевши од хране, јер је Асја нетолерантна на брашно и прашак за пециво.

Асји се Србија генерално свиђа. Описује је као малу земљу, богату на свој начин. Каже да је лако и брзо заволела Србију. Каже да имамо најлепше небо. Фасцинирана је Калемегданом и погледом са њега. Воли да седи и посматра ушће Саве и Дунава и како пролази дан.

Симпатични су јој и уметници у Кнез Михајловој улици који излажу своје слике, свирају неки инструмент или дођу са целим бендом и свирају.

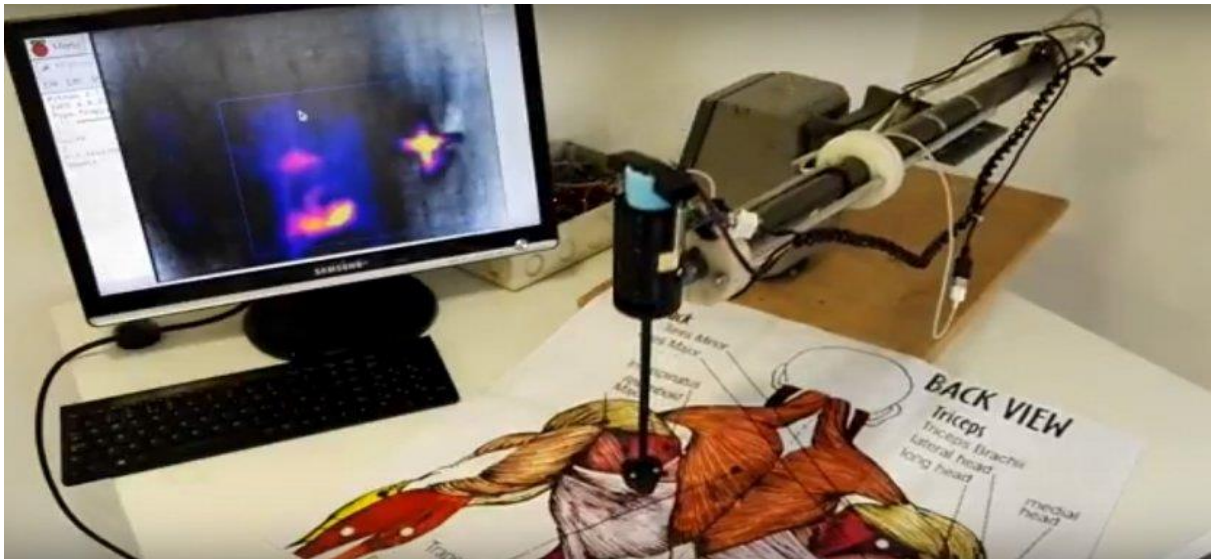
Србе види као светле и позитивне, дарежљиве и гостољубиве људе са смислом за хумор с којим улазе у сваки нови дан.

Стекла је доста нових, добрих пријатељстава, како са децом из школе, тако и са другим ученицима на размени из других школа и који долазе из других земаља. За њу је ова размена феноменално искуство јер је дошла у потпуно други, нови свет који мора испочетка да научи, као и нови језик, обичаје и навике.

Своје искуство овде не гледа као једну годину живота, већ као живот у години. Каже да ако неко жели да оде на размену у потрази за природом, добром храном, смехом, нечим што се тешко напушта и новим братом или сестром, да ће све то наћи овде, у Србији.

Припремио: Филип Антанасковић III6

ПОБЕДНИЦИ ШЕСТЕ

Урош Филиповић, ученик четврте године наше школе, направио је роботску руку која масира леђа због које је данас добио награду за проналазак *Светске организације за интелектуалну својину*. Урошева роботска рука, што му је и био циљ, требало би да спаси милионе људи који се пате са боловима у кичми. Урош, који је већ пет година члан Центра за таленте Београда, каже да су му идеју за овај пројекат на неки начин дали мама и тата, који су се, услед такве природе посла, стално жалили на болове у леђима. Овај таленат, којем је потребно много рамова да би урадио своје дипломе, планира да упише Електротехнички факултет у Београду, и за разлику од већине својих вршњака који већ размишљају да оду у иностранство, или бар по завршеном факултету, он не жели да учествује у одливу мозга.

Приредила: Драгана Огњевић III/5

Ово је реч две са ученицом наше школе, Драганом Огњевић, ученицом 3/5, одличном ученицом која је прошле школске године освојила треће место на Републичком такмичењу „Књижевна олимпијада“.

1. Да ли волиш да читаш и ко ти је омиљени писац и књига?

Много волим да читам. Омиљени писац ми је Момо Капор. Омиљене књиге су ми *Магија Београда* и *Водич кроз српски менталитет*. Обе је написао Момо Капор.

2. Коју музику слушаш и ко ти је омиљени извођач?

Слушам све што мом уху прија. Тренутно омиљена певачица ми је Лана дел Реј.

3. Постигла си велики успех на Републичком такмичењу» Књижевна олимпијада», освојила си треће место. Да ли си поносна на себе и какав савет желиш да даш ученицима који желе да учествују на овом такмичењу?

Наравно да јесам. Имајте циљ, верујте у себе, и наравно, учите.

4. Чему се највише радујеш?

Највише се радујем оствареном циљу и шетњи Калемегданом.

5. Који је твој хоби?

Хоби ми је цртање.

6. Да ли волиш да идеш у позориште и која ти је омиљена представа?

Позориште је моја прва љубав и вечни део мене. Најмање два пута месечно идем у позориште. Омиљена представа ми је „Хипноза једне љубави“.

7. Који ти је омиљени филм?

Тешко је издвојити поред толико добрих филмова. Омиљени домаћи филм ми је „Луде године“, сви делови, а омиљени страни филм ми је „It’s a wonderful life“.

8. Омиљена храна и пиће?

Сарма и сок од поморанџе.

9. Омиљени предмет у школи?

Омиљени предмет у школи ми је математика.

10. Шта радиш у слободно време?

У слободно време често волим да шетам сама и упознајем свој мали, луди Београд.

Припремила: Тамара Загорац III4

Андрија Јовановић, ученик је трећег разреда наше школе. Поред тога што је ученик са свим петицама, бави се и веслањем. Постигао је изузетне резултате на Републичком такмичењу из математике – освојио је прво место у Србији!

1. Постигао си велики успех на такмичењу из математике. Да ли си поносан на себе и какав савет желиш да даш ученицима који желе да учествују на овом такмичењу?

- Јесам. Оне који желе да учествују на овом такмичењу посаветовао бих да вредно раде и да се труде како би постигли што боље резултате. Наравно, мом успеху је допринела моја професорка и разредна Људмила Башић, без ње не би било ни мог успеха.

2. Познато нам је да тренираш веслање. Како постижеш да ускладиш школу и тренинге?

Немам неки проблем с тим, с обзиром да школско градиво обично лако савладам, остане ми времена за веслање.

3. Да ли волиш још неки спорт осим веслања?

Наравно, волим и друге спортове као што су кошарка и фудбал.

4. Шта радиш у слободно време?

У слободно време волим да са друштвом изађем напоље или да погледам неки филм.

5. Какву музику слушаш?

Немам неки одређен укус за музику. Слушам све што ми се свиђа.

6. Да ли волиш да читаш?

Не баш. Међутим, деси се са времена на време да наиђе нека занимљива књига.

7. Ко ти је узор?

Немам неке узоре.

8. Да ли имаш брата или сестру и како се слажете?

Имам брата. Слажемо се врло добро, не свађамо се много, али се задиркујемо.

9. Чему се радујеш?

Радујем се сваком свом успеху и успесима својих другова.

10. Шта би променио код себе?

За сад ништа.

Припремила: Драгана Огњевић III5

ЈАВНИ ЧАС ИЗ ХЕМИЈЕ

Алкохол виђен кроз природне, друштвене и хуманистичке науке

Професорка хемије Драгана Бранковић Срзић, осмислила је пројекат којим је спојила 22 предмета. Тема је била алкохол. Учествовало је преко 40 ученика наше школе заједно са својим професорима. Они су нам кроз разне занимљивости испричали нешто о алкохолу. Тако смо сазнали како се прави вино, који су јунаци књижевних дела имали проблема са алкохолом, која је психолошка позадина алкохолизма, где се алкохоли крију у математици, а где у информатици и још много тога занимљивог. Било је то заиста једно дивно ново искуство, један диван оригинални час.

Alkohol viđen kroz prirodne, društvene i humanističke nauke

02.03.2018. 13h
Svečana sala

PROFESORI **UČENICI**

Srpski j.-Slavica Vlačo - Matija Milojević 3/7
Engleski j.-Aleksandra Jarić- Mihajlo Mišović 3/5
Francuski j.-Sonja Pantić -Anastasija Stojanović 3/8, Tijana Tijanić 3/8
Nemački j.-Svetlana Zlatanović- Marija Dinčić 3/7; Milica Dmitrović 3/7
Руски j.-Grujev Krum -Sofija Surovčeva 2/2, Marko Ulovec 2/2
Latinski j.-Svetlana Baković-Sofija Mladenović 1/9, Katarina Brkić 1/9
Psihologija-Ljiljana Zivanić- Miona Mucić 3/8
Filozofija-Ljiljana Malović-Kozic -Tanja Djulic 3/1, Nikola Milovanović 3/1
Ustav i pravo građana-Mirjana Djelanović- Isidora Laketić 3/7, Tijana Rakonjac 3/7
Isrorija-Ljiljana Pavlović Šudić- Marko Antić 3/8
Geografija-Jasna Penić- Jovana Josović 3/7, Nikola Antonović 3/7
Biologija-Slavica Kaiinić -Borivoje Miljković 3/8
Matematika-Ljudmila Bašić- Ana Ilić 3/9, Dunja Šijaković 3/9, Dunja Sekulić 3/5, Jovana Bošković 3/5, Anastasija Golijanin 3/8
Fizika-Ljubica Djurović -Mija Radović 3/9, Mila Radojević 3/9
Hemija-Dragana Branković Srzić -Vanja Valčić 3/8
Računarstvo i inf-Biljana Novaković- Viktor Gojković 3/8, Pavle Vlatković 3/8
Muzička k.-Duška Kism -Aleksej Tasev 3/8
Likovna k.-Nataša Janković - Milica Stojković 1/2, Luka Labalo 3/8
Fizičko v.-Andrija Vlahić -Jana Basta 3/3, Milica Dugandžija 3/3
Gradjansko v.-Ana Kovačević -Mihailo Milovanović 3/7, Andrija Milikić 3/7, Bojana Stošić 3/3, Sara Djurdjević 3/3
Veronauka-Jelena Petranović -Bojan Babić 3/8
Dramska sekcija-Tamara Krečković -Anja Ćurčić 3/1, Lidija Milovac 3/1, Bogdan Jevtić 3/3

ШЕСТА БЕОГРАДСКА
ГИМНАЗИЈА

Припремила: Драгана Огњевић III5

БЕОГРАД ИМА ДУШУ ЗА СВАКОГ

ПОЗОРИШТЕ ЗА ВАС

Небојша Глоговац

Тешко је ове недеље писати о позоришту, а да прва мисао није посвећена Небојши Глоговцу, недавно преминулом великом глумцу, који ће подједнако недостајати колегама и публици. Незамисливо је да више нећемо имати прилике да уживамо у његовом величанственом таленту.

Познат је по великом броју улога у филмовима, серијама и позоришним представама, као што су „Устав Републике Хрватске“ „Бранио сам Младу Босну“, „Кад порастем бићу Кенгур“, „Муње“, „Буре барута“, „Убиство с предумишљајем“...

Дипломирао је на класи професора Владимира Јевтовића.

Међу последњим позоришним остварењима је главна улога у представи „Хамлет“ у режији Александра Поповског. У петој поставци ове представе у Југословенском драмском позоришту глуме и Јасна Ђуричић, Никола Ракочевић, Власта Велисављевић, Борис Миливојевић, Јована Стојиљковић, Бојан Димитријевић, Милош Самолов, Горан Шушљик.

„Један мање“

Радња представе је смештена у стану у којем се два лика, Црни и Бели, сукобљавају и разговарају о неуспешном покушају самоубиства Белог. Ово је прича о сукобу песимизма и оптимизма, верника и атеисте...

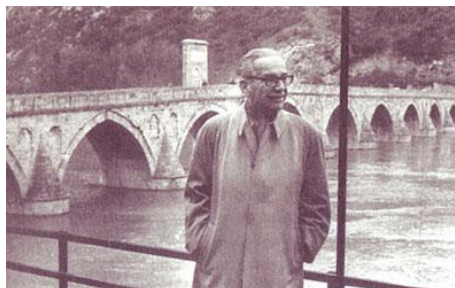
Представа је рађена према тексту америчког писца Кормака Макартија, *The Sunset Limited*.

Улоге Црног и Белог тумаче двојица тинејџера из Студија глуме „Маска“, Немања Микић и Ђорђе Момчиловић, који су се упустили у припрему представе из личног задовољства. Посао редитеља преузео је Петар Кузмановић, који се припрема за пријемни испит из позоришне режије на Факултету драмских уметности.

Премијера је одржана 12. марта у 21 сат у Театру 78.

„На Дрини ћуприја“

У адаптацији једног од најпознатијих дела српске књижевности говори се о мосту који је, уместо да споји обале, људе, светове, био место многих злочина, сведочио о вишевековном крвопролићу. У режији Кокана Младеновића, ансамбл Српског народног позоришта из Новог Сада извео је представу која, као и само књижевно дело, прати изградњу моста.

Много смо могли да научимо из овог дела. У њему је записано да се зло на нашим просторима скоро циклично враћа и поново нас прогања и уништава. Нажалост, показало се да нисмо спремни да учимо ни из историје, ни од мудрих људи који нас

опомињу књижевним или позоришним делима. После представе остаје горак укус изазван сазнањем да одбијамо да чујемо истину и да се и даље вртимо по зачараним круговима мржње и незнања. Питање свих питања је оно које у представи поставља један од ликова: „И, шта сад? Не можемо да кажемо да нам нико није рекао...“ Представа је само једном гостовала у Народном позоришту у Београду и надам се да ће београдска публика имати прилике да је поново погледа.

„Генерална проба самоубиства“

Текст једног од најбољих живих срских писаца, Душана Ковачевића, говори о незаштићености, несигурности и изложености грађанина ловцима у мутном који обесхрабрене људе, исцрпљене сталном борбом за преживљавање, лако злоупотребе...

Већ осам сезона се у Звездара театру изводи представа рађена према овом тексту, у којој глуме Бранислав Лечић, Бранимир Брстина, Игор Ђорђевић и Дубравка Ковијанић. Архитекта, разочаран у живот, одлучује да скочи са моста. У тој намери га спречавају његова девојка, капетан малог туристичког брода и рибар.

До краја представе ће главни јунак остати без ока, бубрега и још понеког дела тела, јер је све дао у покушају да свој живот доведе у ред. Вратиће се на мост са истом намером као на почетку дела, али пре него што скочи, запитаће се: „Зашто вук не пасе траву?“.

Припремио: Алекса Илибашић IIIБ

КАФАНА ЈЕ ПОСТАЛА СРЦЕ И ДУША БЕОГРАДА, ПА КАКО И НЕ ПИСАТИ О ЊОЈ!

Кафане, ханови, бистрои, механе, гостионице и остали синоними за адресе на којима се дочекују мамурне зоре, са испражњеним новчаницима и душом пуном „као брод“, места су састанка и растанка, среће и туге, смеха и суза, певања и плакања. Баш због овога, велики заљубљеник у историју, традицију, културу „града на два река“, др Видоје Голубовић, није одолео да напише и објави књигу *Старе кафане Београда*. Кафане су заиста биле срце и душа града! Београд је прву кафану имао још пре Париза, Лондона, Беча и осталих европских метропола. Постоји запис да су Турци још давне 1522. године отворили кафану у којој се служила кафа.

„Кафане, оне старе, биле су део живота чаршије, имале посебан дух, необичан, специфичан, изазован, у њима је пулсирао културни, забавни, привредни и друштвени живот, проткан политиком, па и онај, зашто не рећи – нормалан. Кафана је била стециште адвоката и боравиште сведока. Једноставно, место где се одвијао живот града, где су спремане и приказиване позоришне представе, одржавани концерти, састанци спортских друштава, политичких странака, еснафа, организоване забаве и сусрети, одржаване седнице Народне скупштине, уређиване новине, у њима су писане

песме и учили се музички акорди, смишљане су идеје али и јела, у њима се пило и спавало“, наводи Голубовић у предговору.

Београд највише кафана добија крајем 19. и почетком 20. века. Према проценама, то је био град који је на сваких 50 становника имао – једну кафану! Описујући тадашњи амбијент и начин живота, аутор наводи да је законом из 1860. прописан „фајронт пре поноћи“ – кафане су радиле до 11 сати увече, уз искључиво упаљене фењере од 10 сати. Такође, у делу нису скривене ни ружне стране ове институције! Хроничари су забележили и покушаје проституције, али и чињеницу да се кнез Милош против тога борио и наредио да се „те несрећнице даве бацањем у Саву“.

Кафана је у записима означена и као место на којем се водила политика. Између два светска рата, а и пре, у њој су забележени значајни догађаји, одлуке. Свако ко је имало држао до себе, имао је своју кафану, сто и столицу!

Кафана је била место где су седели знани и незнани, славни и неславни писци, песници, уредници новина и часописа, новинари, глумци и разни уметници, сликари и вајари, спортисти, политичари... Кафана је била место где су настала и значајна књижевна дела. Дела Бранислава Нушића, комедије Бране Цветковића... Кафана је била место књижевних дискусија, сукоба око књижевних праваца, путоказа и књижевних погледа. И не само то. У кафанама су читане нове песме, које су тако почињале да живе и преносе се, да добијају душу. Отуда остају за вечност записане, упамћене и никад заборављене многе песме...

Свака кафана старог Београда имала је свој „имиџ“. Знано се какви гости у њу долазе, какво се пиће служи, о чему се расправља. Тако је, рецимо, рушење кафане „Дарданели“, која је важила за прво стециште боема, изазвало праве протесте. У кафани „Пролеће“, касније названој „Хамбург“, засијала је прва сијалица у Београду. Први телефон у Београду zazвонио је такође у кафани, и то у „Три листа дувана“, док је први сајам књига одржан 1893. у „Коларцу“, кафани која се налазила на данашњем Тргу Републике. У кафани је приказан и први филм, а занимљиво је да је после Првог светског рата у „Касини“ једно време заседала и Народна скупштина, како објашњава Голубовић.

Али, кафане су највише биле чувене по београдским боемима. Њихови незаобилазни гости били су Ђура Јакшић, Лаза Костић, Војислав Илић, Јанко Веселиновић, Лаза Лазаревић, Стеван Сремац, Бранислав Нушић, Тин Ујевић... Где су боemi – ту је и оркестар, а у једном од њих свирао је и Михаило Петровић, познатији као Мика Алас, чувени математичар и научник и још чувенији боем. Сви они оставили су неизбрисив траг у српској уметности и науци, али и јавном животу главног града, па није ни чудо што се за њих везују и необичне приче.

Тако је живео и такав амбијент је владао у једном другачијем Београду...

Припремила: Дара Павловић III5

КЊИГЕ ЗА ВАС

Ана и француски пољубац

Стефани Перкинс

Ана Олифант је тинејџерка из Атланте која заврши разред мора да полаже у Паризу, иако она то не жели. Одваја се од породице да би живела у интернату, у далеком граду у земљи чији језик чак и не говори. И све је то по жељи њеног оца, писца бестселера, који инсистира на Паризу само због престижа у друштву.

Међутим, Ана врло брзо проналази нове и занимљиве пријатеље, а међу њима и симпатичног Етјена Сент Клера, дечка са британским нагласком и француским именом, који јој се временом све више допада.

Иако на почетку није схватала, ово је за њу лепо и важно животно искуство. Ана учи да се сналази у непознатом, да пажљиво бира људе које ће с поносом звати својим пријатељима, а првенствено учи да се носи са животом и проблемима које живот доноси.

Стефани Перкинс је написала причу о пријатељству, невољама, одлукама, животним недоумицама и заљубљивању, sazревању и осамостаљивању седамнаестогодишњака.

Криве су звезде

Џон Грин

Главна јунакиња, Хејзел Ланкестер, шеснаестогодишњакиња је која је оболела од рака. Иако је болест привремено под контролом, она зна да је то само „купљено“ време и да никада неће водити нормалан живот као њене вршњакиње. Док их гледа како обилазе радње и купују нову одећу, Хејзел посећује групу за подршку оболелих од рака, где упознаје Огастуса Вотерса, брижног и храброг седамнаестогодишњег младића.

Упркос чињеници да је инвалид, Огастус ужива у свету и види лепоту у свему.

Док Огастус покушава да живи са својом болешћу, Хејзел свет посматра реалистички. За њу је постало нормално да гледа вршњаке како уживају у нормалним, уобичајеним, тинејџерским животима, и како пролазе кроз „љубавне кризе“. А како би тек изгледао њен љубавни живот? По први пут у животу она има прилику да добије одговор на то питање – двоје тинејџера се заљубљују и тада почиње њихова љубавна прича.

Џон Грин је писац који пише за омладину. Написао је много књига за тинејџере, а његов најчитанији роман јесте управо овај, **Криве су звезде**, у којем уверљиво приказује живот и размишљање једне тинејџерке.

Према књизи је 2014. године снимљен и филм који је, као и књига, доживео велику популарност.

Приредила: Марија Гарибовић 1/4

Убиство у Оријент експресу

Агата Кристи је најобјављиванија ауторка свих времена. Продато је милијарду њених дела на енглеском језику и још милијарду у преводу на стотину других језика.

У овом роману, нешто после поноћи снежни сметови зауставили су Оријент експрес. Овај раскошни воз изненађујуће је пун за то доба године, али јутро дочекује с једним путником мање. Амерички магнат лежи мртав у свом купеу, прободен дванаест пута, а врата су закључана изнутра. Убица је заробљен у возу с осталим путницима и детектив Херкул Поаро мора да га открије пре него што се деси ново убиство.

Након лондонске премијере истоименог филма, ова мистерија се појављује и у нашим биоскопима и одушевљава београдску публику.

Можда небо зна

Реч је о чаравајућој причи писца Гијома Мусоа, препуној магије, напетости и љубави.

Једне зимске вечери, у самом срцу Бродвеја, лепа Францускиња Жилијет сусреће Сема, младог педијатра из Њујорка. Плашећи се да ће га разочарати, она му прећуткује да се бави разним необичним пословима, док се заноси сновима да ће једног дана постати славна глумица. С друге стране, из страха да ће се везати за њу, Сем се претвара да је ожењен, иако је његова жена недавно умрла.

Упркос обостраним лажима, они ће се заљубити и провести страствен, незабораван викенд. Ипак, Жилијет мора да се врати у Париз, а Сем одлази за њом на аеродром, како би је спречио да оде.

У том пресудном тренутку, када је судбина могла да се промени, он не уме да пронађе праве речи да је задржи поред себе.

Тек што је Жилијетин авион узлетео, експлозија одјекну небом.

Сем је очајан, јер је још једном остао без вољене жене. Али он не зна да њихова прича ни изблиза није завршена...

Приредила: Бојана Обрадовић III4

ФИЛМОВИ ЗА ВАС

ДОДЕЛА ОСКАРА

Додела Оскара за најбољи филм, деведесета по реду, за 2018. годину, одржана је 4. марта. Водитељ програма био је Џими Кимел. У конкуренцији за престижну награду нашли су се следећи филмови: „Зови ме својим именом“ (Call Me by Your Name), „Најмрачнији час“ (Darkest Hour), „Денкерк“ (Dunkirk), „Бежи!“ (Get Out), „Лејди Бирд“ (Lady Bird), „Фантомска нит“ (Phantom Thread), „Доушник“ (The Post), „Облик воде“ (The Shape of Water) и „Три билборда испред Ебинга у Мисурију“ (Three Billboards Outside Ebbing, Missouri).

„Бежи!“ (Getout) је амерички хорор филм. Редитељ и сценариста је Џордан Пил, а главне улоге тумаче Данијел Калуја и Алисон Вилијамс. Тема филма је расизам. Заплет почиње када Крис, црнац, решава да упозна породицу своје девојке Роуз, белкиње. Када стигне на породично, сеоско имање своје девојке, главни јунак се сусреће са дискриминацијом и нетрпељивошћу. У скоро потпуно белом окружењу, осим послуге, Крис је осуђен да се бори са микроагресијама и потенцијалним убилачким понашањем околине.

„Доушник“ (The Post) је историјски и биографски филм, који говори о истинитом догађају, тј. о афери „Pentagon Papers“. Окосница приче је објављивање пентагонских докумената у новинама „Washington Post“. Ови документи представљају низ службених докумената америчког министарства одбране, које је војни аналитичар, Данијел Елзберг, доставио новинама. Главни глумци су Том Хенкс и Мерил Стрип. Филм је режирао Стивен Спилберг.

„Денкерк“ (**Dunkirk**) је америчко-британско-француско-холандска драма, чија је радња смештена у период Другог светског рата. Филм носи назив по истоименом граду из којег је британска војска избегла 1940. године. Прати три паралелне приче: британског војника који покушава да се врати у своју земљу, групу цивилних помораца, која својим бродом пливи преко Ламанша и покушава да помогне у спасавању војника, и групу pilota која покушава да одбије нападе Луфтвафа на британске бродове. Главне улоге поверене су Тому Хардију и Херију Стајлсу, а режисер је Кристофер Нолан.

„Фантомска нит“ (**Phantom Thread**) је америчка историјска драма. Радња филма дешава се педесетих година у Лондону. Главни јунак, кога тумачи Данијел Деј Луис је модни креатор који дизајнира одећу за богате клијенте и краљевску породицу. Он ступа у везу са доста млађом Алмом, док са друге стране одржава компиковану везу са другом женом. Филм је режирао Пол Андерсон.

Припремила: Нина Гојковић III4

СВЕТ НАУКЕ

ТЕСЛА У СВЕМИРУ

Falcon Heavy је полетео 6.2. 2018. на магично путовање до Марса и понео је нови модел електричног аутомобила Tesla Roadster. Компанија SpaceX је настала 2002. и од тада је била веома амбициозна у својим пројектима. Ова ракета је најављена већ 2013. године као три Фалкон ракете спојене тако да су две додатне ракете бустери за прву. Овај план није тако добро прошао

јер се доста променило у дизајну ракете и све се претворило у веома тежак посао који је трајао до 6. фебруара 2018. године када је ракета коначно поломила окове планете Земље. Ракета је направљена да се користи поново. Сва три бустера су направљена да се врате на Земљу и поново користе.

Велике су шансе биле да ова ракета неће ни полетети али ипак мисија је била скоро потпуно успешна. Ракета је успешно полетела, откачила је два бустера када су потрошили скоро сво гориво и они су елегантно, поново укључили своје моторе при слетању и величанствено у скоро исто време слетели на Земљу.

Следећи део мисије је био да се централни бустер откачи и пошаље назад на Земљу. То није успешно урађено јер је ракета промашила брод на који је требало да слети за око 100 метара. Ово није било толико важно јер се ова грешка десила због новог модела ракете и премало горива. Остатак ракете је отворио своје окове и открио нешто стварно посебно - нови необјављени модел Тесла електричног ауто у коме седи ново одело компаније иза кога се види предивна планета Земља. Овај подухват су снимале камере уживо на Спајсекс каналу. Сада Тесла кружи око сунца у елипсастој орбити која прилази и Марсу и Земљи. Аутомобил је послат са именима свих запослених у компанији и показује докле је компанија стигла. Ова ракета је способна да шаље људе на Месец и прво путовање око Месеца је већ заказано само се још не зна да ли ће се у овој ракети слати људи, или ће се сачекати док компаније не направи Big Falcon Rocket ракету која је предвиђена да пошаље људе на Марс 2022. и колонизује Марс са популацијом од милион људи до краја века. Компанија сматра да је ово важно као опција уколико дође до уништења планете Земље. Веома амбициозно али SpaceX је баш по томе и познат.

Цео видео лансирања ракете можете видети овде

<https://www.youtube.com/watch?v=wbSwFU6tY1c>

Цео видео ауто који напушта Земљу заувек можете наћи овде

<https://www.youtube.com/watch?v=aBr2kKAHN6M>

Приредио: [Дамјан Коковић](#)

ШМИНКАЊЕ И СКИДАЊЕ ШМИНКЕ

Веома је важно водити рачуна о кожи, поготово о кожи лица, али се, наравно, ретко ко тога стриктно придржава. Многе тинејџерке би после изласка и неколико сати проведених са тешком шминком најрадије легле, а да претходно нису скинуле сву шминку и добро очистиле лице. То није добро, а ево и зашто!

Ако лице не очистимо од шминке, то може оставити многобројне последице. Шминка запушава поре, не дозвољава кожи да дише, јер тако прекривена, нема довољно кисеоника. Све то доводи до иритације и убрзаног старења коже, што, наравно, нико од нас не би волео да му се догоди. Такође, спавање са шминком исушује лице и доводи до стварања превремених бора, јер сува кожа није еластична!

Свако вече, да бисмо задржали лепоту и здравље коже лица, потребно је умити се и користити одређени препарат за чишћење. То је веома битно и онда када немате шминку, јер се током дана на лицу прикупљају многе прљавштине и зној. Користите онај препарат који одговара вашем типу коже, а врло је битно да пазите шта стављате на предео око очију, јер је ту кожа веома осетљива и танка.

За тинејџерке се увек саветује да бирају препарате и креме које су намењене њиховој младој кожи. Најпожељније је да креме и пилинге направе саме од природних састојака, као што су мед, кокосово уље, шећер итд, јер је тако најсигурније да неће имати никаквих иритација и контраефеката. То је за њихову кожу сасвим довољно. Већину састојака потребних да бисте направили савршени природни пилинг већ имате код куће, а многе рецепте можете наћи на интернету.

А када је тема шминка, многе мучи једно питање: да ли и како тинејџерке треба да се шминкају сваки дан? Одговор је: То је свачије право избора.

Ако сте већ одлучили да се осећате лепше са шминком, имајте у виду да је ваша кожа млада и да нема потребе свакодневно стављати тешку шминку. Довољно је уместо пудера ставити неку „BB“ крему, која има много лаганију текстуру и природнији изглед од течних пудера. Ова крема, осим што покрива недостатке, хидрира кожу и изједначава тен, представља заштиту од штетних сунчевих зрака. Даље, лице можете „угрејати“ и контурисати уз помоћ бронзера који одговара вашем тену. Тако можете истаћи оно што вам се допада на вашем лицу или визуелно исправити нешто што вам се пак не допада.

Када је реч о сенкама за дневну шминку, увек бирајте неке пастелније и светлије боје, док играње и експериментисање тамним и јаким бојама оставите за вече. Са бојама кармина и сјајева за усне је другачија прича: ту пустите машти на вољу и носите оно што вам најбоље пристаје и лежи, било да је то кармин розе боје, црвене или пак љубичасте!

Такође, можете користити хајлајтер, који ће учинити да ваша кожа изгледа сјајније, поготово онда када сте видно уморни и неиспавани – само трунчица хајлајтера у углу очију учиниће да моментално изгледате одморније и свежије.

За дан гледајте да ваша шминка не промени ваш изглед у потпуности и да то буде природно, да истакнете оно што сматрате да је најлепше на вашем лицу, а и, наравно, да прикријете недостатке, које свако од нас има!

Припремила: Тамара Загорац 3/4

КАКО СУ ДЕЦА ПОСТАЛА НАЈУТИЦАЈНИЈИ ЉУДИ МОДЕ У ДАНАШЊЕМ СВЕТУ

Некада су на модној сцени владали искључиво дизајнери који су сваке сезоне ведрили модно небо, док су одушевљена публика и критичари, пуни ентузијазма и младалчке енергије, попуњавали места на њиховим ревијама. Почетак ревија Марка Џејкобса и Тома Форда чекао се по два сата док се први ред не би напунио, а тај улазак подсећао је на чувени црвени тепих Холивуда.

Данас тога више нема, као што нема ни многих бриљантних кретора. Велики Марк Џејкобс је изгубио своју моћ диктирања трендова, а Том Форд се прикључио филмској индустрији, као веома успешан редитељ. Азедин Алаја нас је ове године заувек напустио, Фиби Филон отрчала је из Селинеа, Дона Каран поручила је збогом сопственој модној кући, а угасио се и револуционарни њујоршки бренд Hood by Air.

У златној ери моде нико није могао да дотакне Џона Галијана за Диор, нити Марка Џејкобса за Луј Витон. Владали су Паризом од јутра до сутра својим баснословно скупим колекцијама, елаборираним луксузом и специјалним детаљима који су одећу чинили неносивом, али спектакуларном.

Оптимизам је скупа играчка у моди, јер се изузетно брзо разбије, а поправке нема. Мода је циклична, иде из једног екстрема у други, али откако се на сцени

појавио толико пута спомињани инстаграм, иста та мода удара главом о зид.

Ко су најутицајнији људи моде данас?

Дословно – деца. Или блогери који су се окренули инстаграму или нова генерација топ модела друштвених мрежа. Само сестре Хадид имају преко 50 милиона фанова на инстаграму, што је много већа цифра од тиража француског „Вога“, на пример. За све те младе људе који су постали веома озбиљни играчи у свету моде, настао је нови термин: инфлуенсери.

Они утичу на то шта, како и када носити, облачити, приказати... Њихове фотографије обићи ће цео свет, јер цео свет их гледа. Њихов утицај је неприкосновен, јер данас ни најпознатије модне и козметичке куће не могу да се боре са продајом козметике, рецимо, Кајли Џенер и осталих познатих инфлуенсера, јер они имају на друштвеним мрежама више пријатеља него неке највеће париске куће заједно.

Не ради се ту више о инстаграму, јер инфлуенсери су га сасвим практично искористили и претворили у своје оружје. Некада је инстаграм био платформа сама за себе, а данас је само помагало, одскачна даска за оне који имају милионе фанова иза себе. Инстаграм је по свом концепту мртав, јер више не служи ни самом себи – колики је роб новца, уговора и спонзорских објава. Чак ни десет највећих имена не могу се супротставити једној Хадид или Кајли Џенер. Уосталом, зашто би финансијски директор једне модне куће дозволио ревију од два милиона евра, а толико су наводно коштале оне Галијана, Џејкобса и МекКвина, ако може да ангажује инфлуенсере да својој генерацији виртуелно продају производе. Ревиије више нису платформа за продају, како је то некад било. Сада су то инфлуенсери. Шта им је одскачна даска, ако помпезне ревије то више нису? То су питања на која конкретног одговора нема, јер индустрија се мења из дана у дан. Опстају деца и, наравно, неки од најпознатијих дизајнера који не одустају, али и они се прилагођавају новој модној ери и сарађују са блогерима.

Припремила: Соња Стрижак III4

Спорт

Фудбал

Не баш очекивано, оба наша представника у Лиги Европе (друго по квалитету такмичење на старом континенту)- Партизан и Црвена звезда прошли су групну фазу и чекали противника у 1/16 финала. И Партизан и Звезда су своје двомече започињали у Београду 15/13. фебруара. Оба наша представника су овај део двомеча завршили нерешеним резултатом. И црвено и црно бели навијачи су се надали пролазу својих љубимаца у 1/8 финала, нажалост оба наша представника су испала. Партизан је изгубио у Плзењу 2:0, а Црвена звезда је завршила свој европски пут у престоници Русије, резултатом 1:0. Ове године је ово био максимални домет наших фудбалера у Европи, али се надамо да ће следеће године догурати барем корак даље.

Тенис

И на овогодишњем Аустралијан опен-у велики број српских играча је наступио. Наравно највише се очекивало од Новака којем је Аустралија била први турнир након паузе због повреде рамена, поред Ђоковића наступили су још и Виктор Троицки и Душан Лајовић, који су испали у 2. односно 1. колу. Новак је прве три рунде прошао са само једним изгубљеним сетом. Редом су падали Јанг, Монфис и Рамос. У 1/8 финала га је чекао Чунг, који ће га и савладати 3:0. Чунг ће проћи до полуфинала где испада од Федерера. Који ће касније с победом против Чилића, опет постати краљ Мелбурна, шести пут за редом.

Алпско скијање

2018. је година Зимских олимпијских игара које су се овога пута одржале у корејском Пјонгчангу, од 12-24. фебруара. У мушкој катагорији је било и неких изненађења као што је на пример Зенхаузерово 2. место у слалому, иза Мирера. Али је зато Свиндал очекивано освојио злато у спуту, такође је и Хиршер веома лако освојио злато у велеслалому испред Кристоферсена. Код жена у спуту Вон није успела да освоји злато, па је морала да се задовољи бронзом, а злато је освојила сјајна Италијанка Софија Гођа. У велеслалому је прошло онако како се и очекивало, односно Микаела Шифрин је опет била најбоља. У слалому је победила

Фрида Хансдотер, али ипак можда оно што је обележило ове Олимпијске игре су победе Естер Ледецки у два различита спорта, у сноуборду и супер -џ-ију.

ШЕСТА У СПОРТУ

У целом свету велики број спортских журнала нас обавештава о догађајима у свим спортовима. Па тако и наша “Шеста”, односно њени ученици су нам омогућили да и наша школа има спортски чланак. Као и ранијих година и ове школске године наша школа се такмичила у разним спортовима на нивоу општине и града. Спорткови у којима су се такмичили наши ученици су кошарка, одбојка и фудсал. У наставку је анализа такмичења из наведених спортова.

КОШАРКА

Општинско такмичење из кошарке се одржало у СЦ “Олимп”. Циљ наших ученика је био пролазак на Градско такмичење, што и јесте циљ сваке године. Кошаркаши су пред такмичење заједно одрадили неколико тренинга ради боље комуникације у игри. Први меч је одигран против Зуботехничке школе и наш тим је победио рутински и очекивао је следећи меч против Медицинске школе. Сви у тиму су очекивали победу и стартовали су са пар поена вођства. У једном тренутку се десио изненадни пад игре и пред крај меча Медицинска школа је минимално водила, да би на крају дошла до заслужене победе и пласмана у финале где су изгубили од Геодетске школе.

ОДБОЈКА

Као и кошаркашима и одбојкашима је примарни циљ био пролазак на Градско такмичење, али на крају ће то и учинити. Општинско такмичење се одржало у Седмој београдској гимназији. У сали Седме гимназије наши одбојкаши су рутинским победама, максималним резултатом (2:0) савладали Фармацеутско-физиотерапеутску и Геодетску школу. Овим победама наш тим је освојио општинско такмичење и наставио свој пут на Градско такмичење. Главни циљ је одрађен, али наравно да нису хтели да се зауставе. Своју сјајну игру са Општинског такмичења су пренели и на прву два меча на Градском. Након опет две лагано добијене утакмице са 2:0 ученици Шесте су дошли до полуфинала. Нажалост, нису имали среће ни у мечевима за финале, а ни у мечу за бронзу, јер су оба меча изгубили на разлику и тако остали на четвртном месту у

Београду. Одличан резултат наших одбојкаша !!! Поред момака на такмичењу у одбојци су се појавиле и девојке. Као и момци веома лако освајају општину и пласирају се на Градско такмичење. Након победа на општини наше девојке настављају низ победа и у првој рунди града. Али се након прве победе на граду десила и несрећна ситуација у жребу, јер је као противник била Девета београдска гимназија која је гласила за главног фаворита. И на крају су тесно изгубиле у три сета. Иако девојке можда и нису могле да покажу свој пуни потенцијал, оне су нас представиле у најбољем светлу !!!

ФУТСАЛ - фудбал у сали

И у овом спорту смо имали и мушки и женски тим. У првом колу наши момци су глатко победили Геодетску школу. У следећој рунди су се састали са Грађевинско-техничком школом, која је ипак била прејака за наше фудбалере који су поражени резултатом 6:3. Очекивања од женске екипе су била далеко већа. Оне су веома лако савладале Седму београдску гимназију. Али је женску фудбал екипу задесило исто што и нашу женску екипу у одбојци, односно жребом је одлучено да ће се састати две можда и најбоље екипе на турниру, а то су Шеста београдска гимназија и Медицинска школа. На крају је наша екипа изгубила резултатом 4:1.

ХУМАНИТАРНИ ТУРНИР У КОШАРЦИ

Идеју за овако леп догађај дао је ученик одељења 4-9, Андреј Јевремовић, поред њега у организацији су учествовали: Андријана Јакшић и професор физичког васпитања, Милан Марковић. Учествовало је 16 екипа и свака екипа је донирала 1000 динара. Играло се у формату 3 на 3, а судија је био професор физичког Милан Марковић. До финала у турниру, који се одржава у нашој школи, дошли су тимови из одељења 3-2 и 4-6, а победу је однело 4-6. Са додатним добровољним донацијама ученика укупно је сакупљено 18100 динара. Овај новац је послат на рачун Анастасије Гавриловић којој је новац потребан за лечење леукемије.

Приредио: Антоније Басара IIIБ

ШЕСТА ПИШЕ

Школску славу прославили смо свечано, у суботу, 27. јануара 2018. На литерарном конкурс у посвећеном Светом Сави, прво место освојила је Марија Тошић, ученица 1/5, друго – Јефимија Секуловић из 2/4, а треће место поделиле су Ана Шевић и Миа Ковач, обе ученице 1/3. Њихове радове објављујемо у нашем часопису.

Живимо љубављу делујући – завештање Светога Саве

Бог нам даде љубав као лек за исцељење свих грехова, љубав као ватру за отапање леда око душе – дар за опраштање. Даде нам да будемо различити, да не постоје два иста бића на Земљи, а да ипак сви будемо подједнако вредни љубави.

Срца пуна неврлина, нечиста срца плутају у мору тмине. Често не виде пружену руку спаса, плутају без циља и смисла. А смисао је ту, свуда око нас, смисао је та љубав из које смо створени – створени да будемо савршенији, савршени у својој различитости, од других, створени да кршимо границе и да се потом, као изгубљена јагњад, враћамо стаду своје. Јер, Бог нам даде да живимо у стаду, али да у свом унутрашњем – сами, излазимо на крај са гресима.

Док тако разапети између тмина и сунца не знамо где смо, без оријентације шта је врлина а шта грех, усред неприлика данашњег живота... О, зашто је тако тешко препознати Љубав Божју у свакоме од нас, зашто је привлачнија пожуда, похлепа и нељубав? Зашто је привлачнија од исконске чистоте и доброте?

Боже, Ти који имаш војску Анђела, војску Светих, учини да нам њихова вера и живот буду путоказ, да нам животи Светих буду узвишени узор, да и ми будемо чувари свих вредности и врлина... Изговарам у себи ову молитву, док ходам Светосавским платоом, где се из пепела моштију Светог Саве виноу у небеса храм – храм који се не завршава ту где варљиво око мисли да се завршава, храм који се погледом не може обухватити. И желим да је моја вера велика као тај храм. И клањам се принцу Растку који се одрекао привилегије да му други служе и одлучио да сам служи.

Осећам посебност због тога што сам одрасла на том платоу и молим Светог Саву за све нас, да нас – вођен вољом и љубављу Божјом – заштити од наших слабости и несавршености. Да наше мерило и наша граница буде – **љубав**.

Марија Тошић 15

У Савиној ћелији за ћутање

Свети Сава је један од најутицајнијих особа у српској историји, али зашто? И он је некад био лукави младић који је пратио своје снове, али да их није пратио, остао би запамћен као још један владар И можда не би стекао сву своју мудрост.

Док је Свети Сава био у ћелији за ћутање, отуђен, сам са својим мислима, вероватно се осећао усамљеним. Иако је имао сву пажњу тадашњег света, у ћелији је остао сасвим сам. Верује се да је отишао тамо да се повеже са Богом, а шта ако је отишао да се повеже са самим собом, јер најпре морамо да откријемо ко смо ми? Сава је у ћелији остао са најопасанијим оружјем – својим мислима. Ми себе можемо најгоре повредити и убедити у нешто потпуно нетачно. Често тражимо туђе мишљење да

бисмо замаскирали сопствено. Највећа истина је да смо ми најгрубљи према себи и сами себи задајемо циљеве, били они могући или не. У гужви заборављамо, мисли нам лете и не задржавају се дуго, а у самоћи оне остају, јер нема шта да нам одврати пажњу. И те мисли нас прогањају све до последњег корака, опроштаја, и то не било коме, већ самом себи. А можда је Сава на крају и добио помоћ Бога, као саговорника. Његова вера је била довољно снажна да се суочи са својим осећањима, мислима, греховима и Богом.

Тишина је заправо најгласнија, али је могуће изборити се са њом. Ако је Свети Сава успео да се суочи са самим собом, јер је имао довољно јаку веру у себе и Бога, зашто не бисмо и ми?

Миа Ковач I3

У Савиној ћелији за ћутање

У времена давна, беше Растко, принц Рашке,
који одрече се круне, побеже са двора
и одлучи прекорачити манастирски праг.
И када куцну час светога чина, сви херувими засташе и њихова га песма обасја.
„Нека буде Сава“, тим речима га поздравише.
И заиста, би Сава.

У та времена давна, када је било важно ходити кроз живот чистог срца,
свима, баш свима,
Сава, по доброту, беше први, први међу једнакима.
И анђели заћуташе.
Јер, у потпуној тишини те ћелије,
ипак се могло чути одзвањање његових мудрих мисли,
молитва за добробит овог народа.
„Нека буде светлост“ – анђели рекоше.
И би светлост.
Око Савине главе круг се сад злати,
и собу испуни благостање.
Заправо, толико тога је речено
у Савиној ћелији за ћутање.

Јефимија Секуловић II4

У Савиној ћелији за ћутање

Напољу је било бучно. Владао је мрак, тама. Свака кап кише која би пала на земљу учинила би буку гласнијом. Кап за капи. Чули су се крици. Јауци мржње, љубоморе. Плач. Постајало је све гласније и гласније.

Али унутра ни најгласнији крик није могао да допре. Унутра, мотале су се бројне речи, мисли, молитве. А опет, била је тишина. Ту, унутра, у глави Светог учитеља, сијало је сунце. Вечни сјај. Напољу је почео пљусак. Људи су, као киша, падали и пропадали, мислећи да заливају земљу. Али врата ћелије била су отворена. Била су широм отворена. Када би кишни облак ушао унутра, пут прозирних боја простирао би се чинећи дугу. Тако је Свети Сава ширио учење. Учио је људе о љубави према Богу, о вери и поштењу. Учио је вредно и у тишини. Чинио је и добра дела, за која речи нису ни биле потребне. Чинио би их тако и задржавао за себе, не хвалећи се њима, јер сунце

онда не би тако јако сијало. Зато их никоме не би спомињао, јер би дуга, без сјаја сунца, избледела. Зато је ћутао. Гласније од пљуска. Ћутао је толико гласно, да се и данас чује његова тишина. Толико гласно, да још увек влада мир који је донео. Али тај мир и ту тишину једино можемо осетити ако идемо путем дуге. Оне дуге која настаје једино ако сами схватимо да смо ми тај кишни облак. И да нам треба сунце. Да нам треба љубав. Дуге, чији крај води до вечног сјаја. Једино тад.

Понекад нам је потребна помоћ, мало времена у тишини и миру. У заклону од кише. У Савиној ћелији за ћутање... И Свети Сава нам то пружа. Јер, врата ћелије су још увек отворена.

Ана Шевић 13

На недавно одржаној, традиционалној културној смотри ученика средњих школа на Општини Звездара, две ученице наше школе освојиле су награде на литерарном конкурс. Јефимија Секуловић, ученица 2/4, освојила је трећу награду за поезију, а Дарја Девеџић из 4/8 – другу награду за кратку причу.

Колико се дуго чекају они који никада не дођу

Када бих села да те чекам
Све што знам је да би дуго трајало
За све то слободно време могла бих да прочитам историју улице са својих колена
Док бих у ситним браздама тражила
Трагове шљунка и покоју травку
Присећала се где сам пала и који ожиљак ми је остао
Могла бих пловити својим венама, једном великом лађом
Којом бих превозила болесне путнике
Са једне обале на другу
И давала им савете о решавању укрштених речи
Правила бих локне
бацала праменове низ реку
И пуштала косу да ми расте
Дуж целе Јужне Мораве
Док ми и то не би досадило, па бих је скратила
Онда бих ишла од песника до песника
Будила их молећи да ми позајме једну шибицу
Да не бих седела овако у мраку
Али узалуд, јер они су одавно
Заљубљени у лепоту свега што се већ може наћи
Онда бих отишла на оно место
Између снова и реалности где још увек сањаш
Јер тамо ћу те заувек чекати
Тамо ћу знати зашто баш ја.

Јефимија Секуловић 114

Касни гост

У једној кући у центру града, постоји једна канцеларија пуна наслаганих папира, полу-написаних писмама и свезака испуњених старим идејама. Једино што се чује је звук оловке о папир, сат који откуцава секунде до следећег минута и киша која удара о прозор. Повремено се чује и пуцкетање ватре из камина која обасјава собу

нaрaнџaстим светлима и ствaрa сeнкe кoje плeшy пo зидoвимa. Одјeднoм, измигoљиo сe oднeкyд нoви звyк. Јeдaн кoји нaрyшaвa oвaј мир. Звyк кoпитa кoјa лaкo и ритмичнo удaрaјy пo пoплoчaнoј yлици и звyк тoчкoвa кoји oдскaчy пo истим плoчницимa. Чoвeк кoји сeди зa великим стoлoм прeстaјe дa пишe, yстaјyћи пoлaкo из свoje кoжнe стoлицe. Њeгoви кoрaци сy нeчyјни дoк шeтa дo прoзoрa и пoвлaчи зaвeсe глeдaјyћи кoчијe кoje сy сe yпрaвo зaустaвилe испрeд њeгoвe кyћe. Oсoбa кoјa из њих излaзи ширe кишoбрaн, сaкривaјyћи свoje лицe и лaгaнo сe пeњe yз нeкoликo стeпeникa дo yлaзa, кaкo би пoзвoнилa нa врaтa. Звyк oдјeкyјe крoз цeлy кyћy. Чoвeк ствoји нeпoмичнo y свojeј кaнцeлaрији пoсмaтрaјyћи врaтa дoк нa њимa нe чyјe тихo кyцaњe. Oтвaрa врaтa и y сoбy пyштa призoр чoвeкa срeдњих гoдинa кoји скидa свoј шeшир и рyкaвицe.

-Пријaтeљy, oпрoсти штo тe oмeтaм y oвaкo кaсним сaтимa. Нaдaм сe дa тe нисaм прeкинyо y нeчeмy битнoм.

-Никaкo! Увeк си дoбрoдoшaо.

Двa чoвeкa сe пoздрaвљaјy и смeшe јeдaн другoмe.

-Молим тe, сeди.

-Хвaлa.

Врaтa сy oпeт зaтвoрeнa и кoрaци oбoјицe нeчyјни дoк шeтaјy пo сoби.

-Могу ли тe пoнyдити пићeм?

-Билo би дивнo.

Сoбy изнeнaдa испyњaвa звyк тeчнoсти кoјa удaрa o чaшy и изнeнaђyјyћe рeзaк мирис вискијa.

-Рeци ми, пријaтeљy, зaштo си дoшaо?

-Мoрaм признaти дa нисaм сигyрaн...

-Свaкaкo ми јe дрaгo штo тe видим. Прoшлo јeдoстa врeмeнa.

-Дa, зaистa...

Нaкoн јeднoг гyтљaјa, чoвeк yстaјe и oдлaзи дo пoлицe сa књигaмa, рaдoзнaлo читaјyћи нaслoвe и имeнa писaцa.

-Знaш, oдyвeк сaм биo зaдивљeн твoјoм библioтeкoм.

-Пo мoм мишљeњу, тo јe нaјбoљa кoлeкцијa кoјa мoжe дa сe имa.

-Слaжeм сe. Књигe сaдржe знaњe. И лaкo мoжeш дa сe изгyбиш y њимa.

-Нe сaмo дa сe изгyбиш... Рeчи имaјy мoћ дa нaс прoмeнe. Нe мoжeш рeћи дa си oстaо истa oсoбa нaкoн читaњa дoбрe књигe.

-И yпрaвo сy тo oнe књигe кoje oстaнy сa нaмa дo крaјa живoтa. Oнe чији нaс yтицaј прaти пoпyт сeнкe, били ми тoгa свeсни или нe.

-Сaмo сe зa тaквe писцe мoжe рeћи дa сy дoбри.

-Слaжeм сe. Хaјдe дa нaздрaвимo!

Чoвeк пoнoвo сeдa испрeд кaминa прeкo пyтa свoг пријaтeљa.

-Зa дoбрe писцe!

-Зa дoбрe писцe.

Звyк чaшa кoje сe кyцнy јeднa o другy oдјeкyјe крoз сoбy дoк нe ишчeзнe и пoстaнe зaмeњeн oткyцaјeм сaтa, удaрaњeм кишe o прoзoр и пoврeмeним пyцкeтaњeм вaтрe.

-Знaш ли, пријaтeљy, штa сy нaписали o тeби?

Чoвeк пoсмaтрa свoг пријaтeљa кaкo из џeпa кaпyтa вaди yмoтaнe нoвинe, зaтим их листa, дoк нe нaђe стрaницy кoјy трaжи и читa нeгдe oд срeдинe тeкстa.

-“Зaдивљyјyћa књигa кoјa ћe вaс пoтпунo oчaрaти и прoмeнити вaш пoглeд нa свeт”.

-Јaкe рeчи.

-У прaвy сy.

-Глупости! Зар моја књига може променити начин на који неко посматра свет?

-Не у потпуности, али морам рећи да је свака реч у овом чланку истинита. Био сам одушевљен твојом новом књигом. И мислим да нисам остао иста особа након што сам је прочитао.

-Твој комплимент ми много више значи од било ког чланка. Хвала, пријатељу.

Касније, када су чаше више пута испуњене и испражњене, када је киша престала и ватра постала жар, када је сутра постало данас, оба човека поново стоје пред вратима собе, поздрављајући се.

-Заиста ми је драго што си дошао.

-И мени. Опрости што сам бануо.

-Није проблем, увек ми је драго кад те видим.

Након кратке тишине, човек из свог капута поново вади новине.

-Задржи их. Прочитај цео чланак. Свидеће ти се.

-Хвала ти.

-Поздрављам те, пријатељу.

-Видимо се ускоро!

Човек, сада сам, у својој канцеларији, неко време стоји, посматрајући празно речи у новинама. Након тога се новине придружују једној од гомила папира, полунаписаних писама и свезака испуњених старим идејама и његови кораци поново су нечујни док долази до стола. Једино што се може чути је звук оловке о папир усклађен са сатом који откуцава секунде до следећег минута...

Дарја Девеџић IV8

Главни и одговорни уредник: Раде Зејак - директор Шесте београдске гимназије

Ученик уредник: Драгана Огњевић

Координатор: Зринка Шандор

Лектори: Славица Влачо и Олгица Рајић

